

۱۷۵ - ای مفتون جمال حقیقت حسنہا زائل گردد و گلہا خار برویاند و ملاححت و صباحت و آن و اوانش بگذرد ولی جمال حقیقی در تجلی و حسن و آنش ابدی سرمدی دائما ابدًا جلوہ دلربا دارد و حسن بیمنتها بنماید پس فرخ رخی کہ بپرتو حسن آن دلبر روی را نورانی نماید الحمد لله پرتو تجلی گرفتگی و در عرفان سفتی و کلمہ راستی گفتی *